

Pjalt, som de store Magter fandt paa deres Bet, og som de kunde sparke til eller lade ligge, om de vilde, er Noget, der er aldeles ubesøiet overfor, hvad jeg har sagt. Der kan blandt gode danske Patrioter være forskjellige Meninger om, ved hvilke Midler Danmarks Uafhængighed bedst sikres, og jeg paastaar for mit Vedkommende, at jeg har ligesaa megen Interesse for mit Land og mit Folks Frihed og Uafhængighed som den ærede Minister eller nogen Anden her i Salen.

Formanden: Seg behøver ikke at bemærke, at det, som den ærede Minister skildrede som forkasteligt, ikke blev tillagt det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds vil uden Tvivl bekræfte min Opfattelse, at hans Udtryk „Usandhed“ heller ikke var rettet til den ærede Minister. Bekræfter det ærede Medlem ikke dette?

Winther: Det kan jeg ikke besvare paa den Maade.

Formanden: Saa maa jeg erklære, at en saadan Uttring er utilbørlig.

Winther: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Winther: Seg har ikke udtalt, at den ærede Minister skulde have sagt en Usandhed. Seg har tværtimod udtrykkelig reserveret den ærede Minister, at han kunde have hørt feil, og dette antager jeg, at han har gjort. Seg har kun sagt, at forsaavidt det, som den ærede Minister udtalte, rettedes imod det, som jeg havde sagt, vilde det være en Usandhed.

Krigsministeren: Mine Udtalelser gif ikke imod det ærede Medlem personlig, men vare rettede imod Folk, der gif i en Retning, som maatte medføre en Indskrænkning i Hærens Dvelfer og derved gjøre Hæren mindre kampdygtig, mindre istand til at opfylde det

Maal, der er sat den. Det ærede Medlem sagde: Ministeren er uberettiget til at lægge denne Udtydning i mine Ord, thi jeg har kun erklæret ikke at ville stemme for Bevillinger til denne Slags Dvelfer, men deraf følger ingenlunde, at jeg har villet stemme for Foranstaltninger, der vilde forhindre Hærens Kampdygtighed. Saaledes omtrent, tror jeg, at det ærede Medlems Udtalelser falbt. Det ærede Medlem udtalte, som sagt, at han ikke vilde stemme for Bevillinger til den Slags Dvelfer, men han bebudede kort iforveien, at naar han kunde finde fornøden Understøttelse her i Salen, vilde han stille et Vædringsforslag om, at man skulde lade Vædringerne bortfalde allerede i det kommende Aar. Seg beder det ærede Medlem betænke, hvorledes Hæren, naar et saadant Forslag maatte blive taget til Følge, og den Slags Vædringer skulde finde Sted, vilde komme til at se ud, og om den da vilde være istand til at opfylde de Pligter, der paahvile den.

Winther: Seg vil blot tilføie, at, fordi man i et Aar, der gaar umiddelbart forud for Hærrrevisionen, undlader at have Vædringer, medens man paa den anden Side kan holde andre større Dvelfer, gjør man efter min Mening ikke Hæren udgyttig til at opfylde sin Bestemmelse. Seg sagde netop ogsaa før, at man kunde lade den lovgivende Magt have Vællighed til at afgive sin Dom om, hvorvidt disse Dvelfer i det Hele taget vare af den Besskaffenhed, at man skulde godkjende dem og beholde dem for Fremtiden, og mit Forslag vilde altsaa blot gaa ud paa: Ikke-Vædringer i et eneste Aar.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gif man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget: Den foreslaaede Lovs Text kommer til at lyde saaledes:

„Lov af 12te Marts 1870 om Dpretelsen af aarlige Dvelfesleire i Finantsaarene 1870—71 og 1871—72 udstreffes til at gjælde ogsaa for Finantsaaret 1872—73“.

vedtoges med 65 Stemmer mod 1.